

Vedrørende § 12.

Spørgsmål 57:

Strider den metode for opgørelsen af omsætningen, som i bemærkningerne til § 12 foreskrives for virksomheder, der ikke har kasseapparat, ikke imod de krav, som indkomstskattemyndighederne stiller til kasse-regnskabet?

Svar:

Den i bemærkningerne til § 12 anviste fremgangsmåde med hensyn til opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning i virksomheder, som ikke har kasseapparat, går ud på, at omsætningen kan opgøres som kassebeholdningen ved dagens slutning med fradrag af kassebeholdningen ved dagens begyndelse og med tillæg af de beløb, der er udtaget af kassen i dagens løb. Det herved fremkomne beløb må bl. a. reguleres for beløb, der er indsat eller hævet på bank- eller sparekassekonti.

Skattemyndighederne kræver af de erhvervsdrivende, at de fører deres kasse-regnskab på så overskuelig måde, at der er let adgang til at foretage en daglig afstemning af kassebeholdningen med kasseregnskabet. Dette indebærer, at der skal føres kontrol med samtlige ind- og udbetalinger i kassen i form af kassestrimler, noteringsbøger eller lignende.

Hvor sælgeren ikke foretager sådanne noteringer, men opgør dagens salg indirekte som differencen mellem kassebeholdningen før og efter dagens salg, anses de krav, der skattemæssigt må stilles til regnskabet, ikke for opfyldt. Skattemyndighederne kan i så tilfælde tilsidesætte regnskabet som ansættelsesgrundlag og foretage en rent skønsmæssig ansættelse, hvis den skattepligtige selvangivne indkomst menes at være for lav.

En del af de detailvirksomheder, som bliver omfattet af merværdiafgiften, vil næppe være i stand til i praksis at foretage noteringer af hvert enkelt salg.

Den i bemærkningerne til § 12 angivne fremgangsmåde er kun en anvisning på, hvorledes disse virksomheder kan opgøre det beløb, som ved udgangen af hver afgiftsperiode skal angives over for afgiftsmyndighederne.

Der ligger ikke heri, at de krav, som skattevæsenet opstiller som betingelse for at god-

kende regnskabet som ansættelsesgrundlag, ikke mere kræves overholdt.

Vedrørende § 15.

Spørgsmål 58:

Hvordan får virksomheder, der ikke er registreringspligtige (f. eks. banker og sparekasser), erlagt afgift af inventar m. v. godtgjort?

Svar:

Virksomheder, der ikke bliver registreret, har ifølge lovforslaget ikke nogen mulighed for at få godtgørelse for erlagt afgift af de driftsmidler m. v., de indkøber til brug i virksomheden.

Vedrørende § 16.

Spørgsmål 59:

I en række erhvervsvirksomheder fungerer indkøbsafdelingen ofte som en art interessekontor for de til virksomheden knyttede, således at der over indkøbsafdelingen hos grossister eller producenter indkøbes en række forbrugsvarer, der ikke vedrører virksomhedens drift, og som videregives til de i virksomheden ansatte på fordelagtige vilkår, d. v. s. enten med rabat eller på lempelige betalingsvilkår. Hvorledes vil denne virksomhed stille sig under en merværdiafgift med særligt henblik på lovforslagets § 16?

Svar:

I tilfælde, hvor en registreret virksomhed indkøber forbrugsvarer hos grossister eller fabrikanter og videresælger varerne uden fortjeneste til personalet, kan dette køb og salg holdes uden for afgiftsregnskabet, idet sådant salg af varer til personalet ikke anses som omsætning, der vedrører virksomhedens registrering (ikke erhvervmæssigt). Virksomheden må derfor ikke medregne afgiften af indkøbet til den indgående afgift, jfr. lovforslagets § 16, stk. 1, og skal på den anden side heller ikke medregne salget i den afgiftspligtige omsætning.

Hvis virksomheden derimod beregner sig